

EUCHARYSTIA I WOLNOŚĆ

W DZIELACH SZTUKI I W POEZJI

DZIESIECIOLECIE 46. MIĘDZYNARODOWEGO KONGRESU EUCHARYSTYCZNEGO
• DUSZPASTERSTWO ŚRODOWISK TWÓRCZYCH • STOWARZYSZENIE CULTURA CHRISTIANA •

WROCŁAW 2007

ARTYŚCI WROCŁAWSCY
SŁUDZE BOŻEMU JANOWI PAWŁOWI II
W HOŁDZIE

EUCHARYSTIA I WOLNOŚĆ

W DZIEŁACH SZTUKI I W POEZJI

DZIESIĘCIOLECIE 46. MIĘDZYNARODOWEGO KONGRESU EUCHARYSTYCZNEGO
• STOWARZYSZENIE CULTURA CHRISTIANA • DUSZPASTERSTWO ŚRODOWISK TWÓRCZYCH •

WROCŁAW 2007

Ks. Mirosław Drzewiecki

EUCHARYSTIA I WOLNOŚĆ

Hymn Kongresu

Przyszedeś, Panie, by wolność dać światu,
Przyniosłeś Prawdę w swej Ewangelii.
W wolności szkodzić nie będzie brat bratu,
W Prawdzie brat z bratem niech się weseli.

Z całunu śmierci dnia trzeciego wstałeś -
Zwycięski idziesz z nami po ziemi.
Sakramentalną moc ofiarowałeś
Tym, którzy chcą być braćmi Twoimi.

Gdy oszukany świat nie wie, jak trzeba
Grzesznej rozerwać pęta niewoli,
Kościół wskazuje na Boży głos z Nieba:
Szukajcie Prawdy, która wyzwoli.

Ciało z ołtarza świętego bierzemy,
Miłości Bożej znak w nim zawarty
Zagubionemu światu dziś niesiemy,
By znów odnalazł wiecznej blask Prawdy.

Boże obecny w wędrówce Kościoła,
Przyjmij pokorne hołdy wdzięczności.
Ten tylko pojąć obecność Twą zdoła,
Kto łaską tknięty żyje w miłości.

Zbawco nasz, Chryste, łakniemy Cię wszyscy
I budujemy świat w codzienności.
Ty zostawiłeś nam dar Eucharystii,
By ład wewnętrznej tworzyć wolności.

*Muzykę do Hymnu skomponował prof. Stefan Stuligrosz.
Prawykonanie odbyło się podczas "Statio Orbis" we Wrocławiu
w obecności Ojca Świętego Jana Pawła II, w dniu 1 czerwca 1997 roku.
Śpiewał 800-osobowy chór pod batutą kompozytora.*

Kongres zachęca nas, aby spojrzeć na wolność człowieka w perspektywie Eucharystii. Śpiewamy w hymnie kongresowym: "Ty zostawiłeś nam dar Eucharystii, by ładu wewnętrznego tworzyć wolności". Jest to bardzo istotne stwierdzenie. Mówi się tu o "ładzie wolności". Tak, prawdziwa wolność wymaga ładu. Ale o jaki ład tutaj chodzi? Chodzi przede wszystkim o ład moralny, ład w sferze wartości, ład prawdy i dobra. W sytuacji pustki w dziedzinie wartości, gdy w sferze moralnej panuje chaos i zamęt - wolność umiera, człowiek z wolnego staje się niewolnikiem - niewolnikiem instynktów, namiętności czy pseudowartości.

Papież Jan Paweł II

Kontemplując Tajemnice Kościoła w perspektywie Eucharystii, dostrzegamy nieustanny dynamizm Wiary i Ducha ludzkiego, który zbliża się do tej prawdy odkrywając niewyczerpane źródło łaski.

Artyści wrocławscy skupieni wokół Duszpasterstwa Środowisk Twórczych w X rocznicę Kongresu Eucharystycznego, który odbył się we Wrocławiu przy udziale Ojca Świętego Jana Pawła II, podejmują trud zbliżenia się do tej Tajemnicy, aby poprzez poezję i sztukę przybliżyć współczesnemu człowiekowi Tajemnice Boga żyjącego wśród nas - Boga, który w Chrystusie - "ku wolności nas wyswobodził".

Duszpasterz
Środowisk Twórczych we Wrocławiu

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'ks. Zdzisław Madej'. The script is cursive and fluid.

ks. dr Zdzisław Madej

Alfreda Poznańska
1939-2001

Plakietka 46 MKE
techn. brąz 14x16 cm, 1997

*Ten kto zajmuje się sprawami Chrystusa, powinien być zawsze z Chrystusem zjednoczony
bł. Fra Angelico*

Kiedy ogłoszono, że we Wrocławiu odbędzie się 46. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny, artyści z Duszpasterstwa Środowisk Twórczych pragnęli uczcić to wyjątkowe wydarzenie. Piękne było to, że każdy chciał się dobrze przygotować. Powierzono mi zaszczytną funkcję kuratora wystawy, która miała zaprezentować dzieła sztuki odnoszące się do tematu Kongresu EUCHARYSTIA I WOLNOŚĆ. Zgromadziłam do współpracy ludzi, którzy pomogli mi zgłębić ideę Kongresu. Ogarniało mnie z jednej strony poczucie wyjątkowości wydarzenia, które miało nastąpić, z drugiej zaś strony odczuwałam zwyczajność przygotowań. Trzeba było dostosować podziemie i wnętrze kościoła św. Marcina do wystawienia dzieł sztuki. W podziemiu umieściliśmy rzeźbę i ceramikę, malarstwo, grafikę i fotografie we wnętrzu kościoła. Tkaniny prezentowaliśmy w Galerii na Jatkach. Kuratorem tej części wystawy była Ewa Poradowska-Werszler. Wystawom towarzyszyły wykłady i dyskusje. Opublikowaliśmy je w albumie „Eucharystia i Wolność w dziełach sztuki, rozważaniach i poezji”. Przekładu na język angielski dokonał Richard Nesbitt, nauczyciel języka angielskiego, zaprzyjaźniony z artystami. W kilka lat później droga życiowa zawiodła go do seminarium duchownego w Londynie. Teraz w czerwcu, w dziesiątą rocznicę Kongresu przyjmie święcenia kapłańskie. W listopadzie 1997 miałam zaszczyt wręczyć Ojcu Świętemu nasz album na Watykanie. W gronie artystów przygotowujących wystawy i sympozja była Alfreda Poznańska. Freda, która ubogacała nas swoją wiarą i twórczością, odeszła do Pana w 2001 roku. Zapamiętam na zawsze procesję Bożego Ciała w czasie Kongresu. Światło Eucharystii odsłaniające wolność człowieka twórcy objawiło się w cudownej tęczy okalającej słońce. Pamiętam też ulewny deszcz, tuż przed otwarciem wystawy. Pytałam Pana Boga, dlaczego właśnie w tej uroczystej chwili spotyka nas ta niewygodna. Taką ulewę i taką tęczę widziałam pierwszy raz w życiu. Wkrótce nieustające deszcze spowodowały pamiętną powódź. Zmoknięta, ale szczęśliwa oprowadzałam po wystawie nieznanego gościa z Niemiec. Uważnie przyglądał się każdemu dziełu i pytał o autorów. Zainteresowała go również moja „Rodzina” z czerwonej gliny. Po Kongresie trafiła do Kolonii, do miłośnika i kolekcjonera sztuki, kardynała Joachima Meisnera, którym okazał się tajemniczy gość. Dziękuję wszystkim, którzy wtedy ze mną współpracowali. Szczególnie dziękuję księdzu Miłosławowi Drzewieckiemu, ówczesnemu Duszpasterzowi Środowisk Twórczych. Po dziesięciu latach mogę powiedzieć, że artyści z większą uwagą wpatrują się w Oblicze Pana Jezusa. List Ojca Świętego Jana Pawła II jest częściej rozważany. Dążą do harmonii między wiarą i talentem. Z Eucharystii czerpią pokarm dla ducha, który ...” żyje prawdą i miłością. Stąd rodzi się także potrzeba piękna”... (słowa Ojca Świętego skierowane do przedstawicieli środowisk twórczych w kościele Św. Krzyża w Warszawie w 1987 roku). W duszpasterstwie Środowisk Twórczych trochę się zmieniło, ale artyści pielęgnują idee zadane im przed Ojca Świętego. W dziesiątą rocznicę tamtych wielkich Kongresowych Dni urządzają wystawę, pod tym samym tytułem EUCHARYSTIA I WOLNOŚĆ. Wielka to radość, że i ja mogę brać udział w tej wystawie.

Ewa Walczak Jackiewicz - kurator wystawy w roku 1997

Stanisław Szyba
1935-2006

Bez tytułu
ceramika 60x80 cm, 1997

Ks. Wacław Buryła

już dziś

Mikołajowi Piesykowi
w Dniu I Komunii Świętej

czy uwierzysz w Miłość bez miary
taką która wędruje na krzyż

wcale nie musisz uwierzyć -
Ona urodzi się w tobie

już dziś

*11.V.2003. Krośnice.
14.II.2007. Milicz.*

o Eucharystii

stałeś się Chlebem
zupełnie świadomie

aby Ziemia
była nie tylko Ziemią

także
Niebem

*13.VIII.2002. Krośnice.
18.II.2007. Milicz.*

Słowo stało się

Słowo stało się Ciałem
Słowo stało się Chlebem
Słowo stało się Ciszą

nic ważniejszego nie wydarzyło się

pod niebem

ci którzy kochają

słyszają

*07.III.2005. Krośnice.
29.III.2005. Milicz.*

Wystarczy
Agnieszce K.

długo rozmawiamy przez telefon

tak delikatnie i radośnie
przelewa się Twój głos
jakby świat nie znał żadnych zmartwień
i nic złego nie miało się już wydarzyć

tych kilkadziesiąt minut wystarczy
aby jutro znowu wzeszło słońce

03.04.VII.2002. Krośnice.

Maria Białowska

Powracam w stronę drzewa
rośliny, techn. własna, 40x40x5 cm, 2007

Ks. Mirosław Drzewiecki

CHLEB I WINO

Tylko chleb i trochę wina
niczego więcej nie chcesz
jak zdrożony pielgrzym

Mógłbym ofiarować Ci
coś bardziej egzotycznego
zdobytego na zawodach
jakąś nagrodę
coś modnego piękny drobiazg
przywieziony z zagranicy
wywalczony u celników
czy też coś smacznego

A Ty jedno i to samo
chleb i wino

To wystarczy dla całego świata

PODNIESIENIE

Dłonie wciąż jeszcze drżą
onieśmiałe
gdy po raz pierwszy
zapalałem stos ofiarny
na ołtarzu

Święta iskra Życia
przywarła do mych rąk
na zawsze z Bożego ogniska

Z Hostią białą nad głową
wymilczam zachwyt Maryi
w noc betlejemską
gdy podniosła Pierworodnego
ku gwiazdom i ku aniołom
i dziękowała za Życie
Ciało z Jej ciała

O ludzkie me ręce
tak grzeszne i drżące
i tak błogosławione

Andrzej Bień

Jesień

pastel, papier, 30x47 cm, 2005

Ks. Mirosław Drzewiecki

BOŻE CIAŁO W PARKU

W parku pod dębami
gdy podnoszę ręce
z Ciałem Chrystusa
zupełnie inaczej widzę parafię

Głowy jak kwiaty
gęsto zasłały łakę zieloną
w cichej adoracji
zasłuchane i pochylone

Dzwonki brzmią czysto
I uroczyście
Pan zstąpił pod dęby
w Parku Szczytnickim

Tajemnice dwie przede mną
którą wielbić pierwszą
czy tę w dłoniach uniesionych
czy u Stóp Najświętszych

KONIUNKCJA ŚWIATEŁ

Na przystrojonej lawecie
w srebrnym okienku na świat
Ojciec święty na klęczkach
wpatrzony w monstrancję

Biały krążek Chleba
wieziony w procesji

Nie pamiętam jak to się stało
padłem i ja na kolana
gdy platforma mijiała powoli
wśród tłumów moje oczy

Biała głowa Starca
zatopiona w dłoniach
do niepamięci
zanurzona w Bogu
i cały świat mieszcząca

Bóg przechodzący
i człowiek na klęczkach

Czy jest piękniejsza
koniunkcja światła
w kosmosie

Teresa Buczyńska

Przemienienie na Górze Tabor
olej, płótno, 65x65 cm, 2004

Ks. Mirosław Drzewiecki

KOMUNIA ŚWIĘTA

Kto spożywa święte Ciało
czyż nie głosi śmierci Pana
ukrzyżowanej

Grozy nie widać w oczach
omijają bezwiednie Golgotę
by się nakarmić małym opłatkiem
podawanym wygodnie do ust
I stąd to tchnienie nicości
na smutnych bladych twarzach

Czyż nie ci uczciwsi są
którzy nie ruszyli z miejsca
strzeżeni strzępami sumienia
z wypiekami wstydu

Organista gra solówkę
na dziękczynienie
ktoś zerka na zegarek
inny wcale nie czekając
zamknął już za sobą drzwi

- - -

Jak to zmienić
Panie Jezu
tak samotny na Golgocie

NAJŚWIĘTSZY GRAAL

Tajemnica Krwi w Kielichu
nie czerwieni się nie bulgoce
nie stawia w osłupienie

I gdy piję Pańską Krew
nie proszę Cię Boże
o cud eucharystyczny
wierzę i chcę wierzyć
i czynić na Twoją pamiątkę

Kielich zbawienia podnoszę
pod ranę otwartą na krzyżu
i wieczność sprowadzam
kroplami Bożej obecności

Najświętszy w ręku Graal
przepaść Bożego miłosierdzia

Joanna Domaszewska

Papież Jan Paweł II
plakietka, brąz, 28x28 cm, 1983

Ks. Mirosław Drzewiecki

DŹWIGANIE TAJEMNICY

Pozwól mi o duszo moja
dźwignąć myślą
Tajemnicę

Na ołtarzu chleb gotowy
i dojrzałe wino
w dłonie tylko wziąć wystarczy
i zanurzyć w Bożej pieśni
by się cud odezwał

Ale przecież ten chleb pierw
musiał umrzeć w środku ziemi
mocą głębi drążył tunel
by zobaczyć błękit nieba
kłosił się opierał wiatrom
wspinał się ku słońcu
by na końcu Hostię
złożyć w ludzkich dłoniach

Wędrowało również wino
pielgrzym czasu światła ziemi
od ziarenka maleńkiego
po najświętszą czerwień
Krwi w kielichu złotym

Łatwo wskazać Tajemnicę
ale jak udźwignąć

Tłumy ludzi przy Jezusie
napinają krew w swych żyłach
by codziennie na szczyt Nieba
wtaczać praśne białe koło
najświętszego Chleba

ADORACJA KAROLA DE FOUCAULD

Wiatr przesypuje wydmy
w klepsydrze pustyni
przenosi góry sekunda po sekundzie
jakby chciał dotrzeć
do litej skały czasu

Bez witraży i organów
bez monstrancji i kadzielnic
nagi kamień

wielbi Ciało Boga
na obrusie wiary
małego brata pustyni
Czy widzisz wyraźnie duszo moja
zdumienie rozpięte
na skrzydłach pustynnego wiatru

Adam Dudek
k.dudek11@chello.pl

Z prochu ziemi...
kamień, gips, technika własna, 77x65 cm, 2007

Ks. Mirosław Drzewiecki

W DRODZE NA TURBACZ

Skąd to gaździno wracacie
A skąd by z kościoła
przecie dziś niedziela
Cisza nastała przez chwilę
bo pewność tonu
góralki zdumiała mnie
A po co byliście w kościele
Co się tak pytacie
małe dziecko wie
trza Pana Boga pokwolić
no i pomodlic się za bliskich
trza prosić o pogodę
o błogosławieństwo
na żniwa i o zdrowie
A kogo tak prosicie o wszystko
Ale się dopytujecie
jak jaki inteligent z powiatu
Jestem turysta
na weekend przyjechałem
Panie cłek myślący
szybko wyrozumie, że trza
prosić Tego co syćka ma
A kto to taki
No widzicie go nie wie
no przecie Stwórcą syćkiego
Pon Bóg
A bo to Pan Bóg jest
A kaz by się podziół

WIELKA TAJEMNICA

Człowiek skrywa swoje sekrety
jak wiewiórka uzbierane orzechy

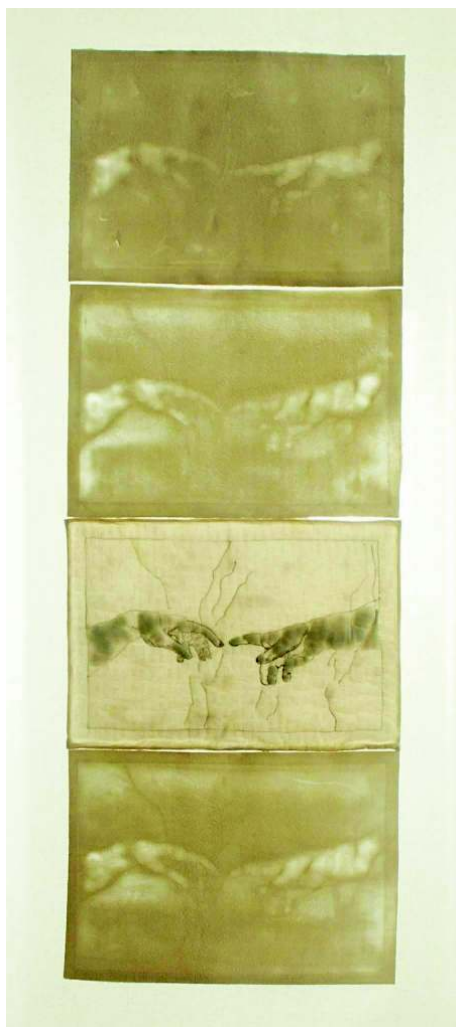
Ty zaś swą Tajemnicę ogłosiłeś
na początku wszechdziejów
gdy się zaczął grzech
i czas wolności

Oznajmiona była patriarchom
przekazywana przez proroków
dojrzewała w ciepłym wnętrzu
narodu wybranego

Wreszcie zstąpiła na ziemię
gdy wypełnił się czas
zatomowała pustkę czekania

Uwielbiam Cię Emanuelu
przeszedłeś przez pomost
życia i śmierci
wstąpiłeś w Eucharystię
by przebywać z nami na ziemi

Z całym Kościołem zdumionym
padam na kolana w adoracji najcichszej
na progu Wielkiej Tajemnicy

Krystyna Dyrda-Kortyka

krystyna.kortyka@kn.pl

Refleksje Sykstyńskie

technika mieszana, papier czerpany, haft, szycie
maszynowe, celuloza, bawełna, 200x90 cm, 2004

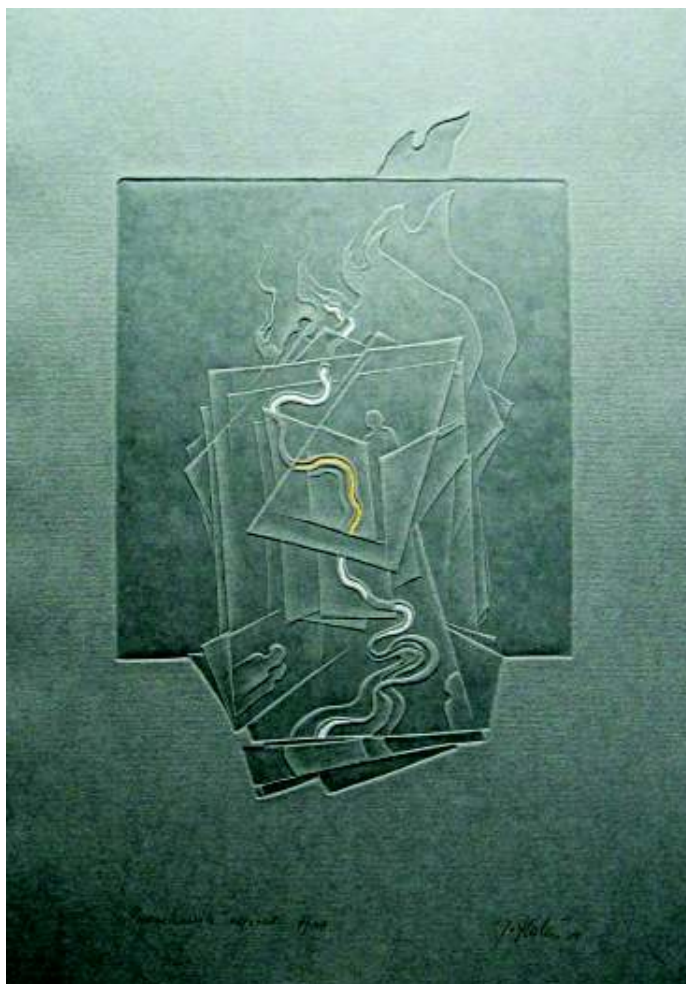
Joanna Głowacz

Św. Andrzej
płótno, technika własna, 50x70 cm, 2007

Stanisław Gnacek

Bez tytułu
wg. fragmentu *Sądu Ostatecznego* Fra Angelico
metal, 2007

Janusz Halicki
ewa_halicka@wp.pl

Przenikania
technika własna, 2007

Amadeusz Jackiewicz
amadipl@yahoo.com

Krzyż
fotografia czarno biała, 30x45 cm, 2007

Piotr Klimczak

BRAĆ UDZIAŁ W PSALMIE

Boże mój Boże czemuś mnie opuścił

To nieprawda, że człowiek istnieje ku śmierci
Ciało moje umiera od durnych powodów
a duchy co kierują rękami oprawców
nekrofile uroczą o wąskich wargach
gapią się nasłuchują wężą pod wizażem
Wydarzenie mej śmierci będzie odcięciem
widzialnego od ukrytego pnia od korzeni
Pragną tego patroni oraz koledzy
nawet przyjaciel i uczeń został przekonany
że śmierć osobą jest mi życzliwą

język mój przywiera do podniebienia

oto przekraczam progi świątyni królestwa
choć ją sponiewierają korony nie złożę
jej owoc schnie drze pali nasieniem nabrzmiewa
A najbardziej mam siebie więc siebie daję
Jedynemu któremu wszystko zawdzięczam
oraz ukochanemu Jego podobieństwu
o tak uparcie umorusanych stopach:
nienasycenie głodnym spragnionym ciała i krwi
przecież zjadaczom chleba Nie mają skrzydeł
lecz ich karmi naprawdę tylko chleb anielski

A moja dusza żyć będzie dla Boga

INTELLECTUS QUAERENS FIDEM

wszystko jest jasne w czas oświecenia
światło z energii energia z masy
noc w dzień nauczył się człowiek zmieniać
a zrozumienie szuka dziś wiary

na żółwiu liczby świat się opiera
pod gadem złoty sypie się piasek
w czas oświecenia wszystko jest jasne
a zrozumieniu wiary potrzeba

intelekt sztuczny więcej olśniewa
jasne więc wszystko w czas oświecenia
w pajęczyn władzy fal i promieni
wiary spragnione schnie zrozumienie

*
* *

Dane nam będzie pojąć,
żeśmy nie byli konieczni.
Bojaźń nas ogarnie pogodna.

Paweł Jaszczuk
jaszczukpawel@op.pl

Przy stole
akryl, 63x81 cm, 2004

Kazimierz Kociołek

CIESZ SIĘ WROCŁAWIU

Nie bój się robaczku (...), nieboraku... Wrocławiu.*
Szczęśliwce wybrany z miast tysięcy na świecie.
Zostałeś miłością wywyższony! przez Pana.
Tyś chlubą jest Polski! Piastowiczu z pradziada...
Urządzić w Twych murach, spodobało się Panu
Królowi Wszechświata, posiedzenie Kongresu,
na którym Duch Święty, Eucharystii światłością,
umysły i serca Twoich uczniów napelniał.
Pamiętasz Wrocławiu tę procesję radosną,
co z Hali Ludowej podążała przez miasto?
Wśród morza serc ludzkich, zgromadzonych wzdłuż ulic?
Procesję z Papieżem, ku katedrze płynącą?
Choć przeszło lat dziesięć, ja pamiętam ją nadal:
monstrancję złocistą nad głowami klęczących
i tęczy łuk barwny, który słońce otoczył,
i słodkie łyzy szczęścia, gdy Pan Jezus przechodził.
Więc ciesz się! me miasto, bo ten łuk na niebiosach
to, Pana Stworzenia, znak pokoju nad Tobą.
To wtedy się zaczął czas pomyślny dla Ciebie...
Pięknieją Twe mury i dusz ludzkich oblicza.
Więc ciesz się Wrocławiu! i - w dziesiątą rocznicę -
do Pana wnieś oczy w dziękczynienia modlitwie
i w prośbie pokornej o dar wiary głębokiej:
co płynie strumieniem z Eucharystii przez serca.

** Izajasz 41, 14.*

Wrocław, 2007

HOMO

Serce przebite nienawiścią
Ręce zranione od wysiłku
I nogi zakopane w bezmiarze upadku
Tkwia w miejscu jak krzyż

Homo sapiens
To brzmi grzesznie

Ale ktoś ma Cię prosić
Prawdziwa Mądrości
Aby nogi wyszły z przepaści
Serce zakwitło miłością
Choćby maleńką
Jeśli nie człowiek
Który zwie się rozumnym

Z głębi Twego ołtarza
Blask kaganka
Obejmuje ramiona
Cicho wzniesione ku Tobie
A kryształowy dźwięk łyzy
Rozpala go jasno
Jak Prawda

Homo sapiens
To brzmi b ł a g a l n i e.

Wrocław, 2006

Andrzej Koasowski
dendromys@op.pl

LIST IV
metal, drewno, 4x38x95 cm, 2005

Kazimierz Kociołek

W CISZY

Klęczę przed Tobą
I spragnionymi oczami
Wpatruję się
W śnieżną biel Twego Ciała
Zstępującego dla mnie
Pod postacią chleba
Klęczę przed Tobą
Ja
Twoja rana
Tłuczona
Kłuta
Szarpana
I cięta
Można powiedzieć
Uniwersalna
Jakim grzechem
Którego jeszcze nie było
Mógłbym wymierzyć
Kolejne uderzenie
Myślę
I nie znajduję
Twoje rany
Są pełnią
Mojego upadku
Ile jeszcze razy
Pozwolisz mi
Przed sobą klękać
Przeproszać i zapewniać

A potem odchodzić
I jak błazen
Co rzucał słowa na wiatr
Zapominać o tęsknocie
Co duszy
Przypinała skrzydła
Dlatego klęczę przed Tobą
Bez słów
Bez przyrzeczeń
Które kiedyś
Składało serce
Przepełnione pychą
Klęczę
Jak bezradny kaleka
Przy sadzawce Betesda
I tylko
Oczy łaknące podnoszę
Nasłuchując
Z trwożną nadzieją
Ciszy życiodajnej
Ciszy
Której
Żaden bicz
Już więcej nie zrani
Ciszy Łaski pełnej.

Wrocław, 2002

Zuzanna Kociołek
zuzann25@wp.pl

Anioł Pokoju
olej, płótno, 70x90 cm, 2007

Kazimierz Kociółek

DŁONIE

Przypatrzyć się dłoniom, ze skupieniem,
przez nie się przyjrzyj człowiekowi.
Dłoń muzą może być, natchnieniem,
jak dłoń Szopena Norwidowym.

Dłonie splecione, zakochane,
inne zaś słabe, mocne inne,
są dłonie matki spracowane,
dziecka, jak ono, są niewinne.

Mamy przyjazne, witające
i obce co „krzywd nie przekreślą”,
i te co kradną, i karcące,
te co z lenistwa zaszły pleśnią.

Dłonie co biorą i co dają,
otwarte szczerze, zaciśnięte
i te co drżą, i co chleb krają,
i są też dłonie... wyciągnięte...

Przy nich się pochyl. Sam nie syty,
włóż w nie serdeczny okrusz chleba.
Może to On, dziś w nich ukryty,
szuka twej dłoni, jak ty Nieba?

Casablanca, 1995

KIEDY PRZYCHODZISZ

Rankiem
Gdy unoszę myśli ku Tobie
Jest w nich prośba
O dzień szczęśliwy
Pod skrzydłami Aniołów
O Światło dla serca
I o chleb dla ciała

Wieczorem
Przepraszam za błędy
I dziękuję za życie
Zanim
Pewien Twojej opieki
Beztrosko
Odplynę w nieświadomość snu

Za to na Mszy Świętej
Kiedy przychodzisz do mnie
Podczas Komunii
Siadamy razem Ty i ja
I z zamkniętymi oczami
Z tęsknotą palącego serca
Słucham
Twejej opowieści o Niebie
W którym jesteś Królem.

Wrocław, 2007

Jadwiga Krawczyk-Halicka
ewa_halicka@wp.pl

Bez tytułu
rysunek, papier, 100x70 cm, 2004

Kazimierz Kociołek

POKARM

Modłę się codziennie
o mój chleb powszedni
pracę pożywienie zdrowie
sprzęty niezbędne
i codziennie od nowa zapominam
o Twoich słowach
z wieczoru przed męką
gdy chlebem dla mnie uczyniłeś
swoje Ciało
i napojem swoją Krew
16 tysięcy zapomnień może więcej
Ile jeszcze razy
mogę szukać schronienia
w Twoim spojrzeniu
Ale wiem także
że Ty już wtedy
gdy zaledwie stałeś się Ciałem
gdy przedmioty widziałeś nie ostro
a z mowy ludzkiej
znałeś tylko płacz
już wtedy dałeś mi znak
Przyszedłeś do zwykłej
ziemskiej stajni
i kazałeś złożyć się w żłobie
jak pokarm
Dlatego codziennie od nowa
serce znajduje odwagę by prosić

*Odpuść mi moje winy
przyjdź też do mojej stajni
zagraconej smutnej i ciemnej
rozjaśnij ją
i
stań się moim Pokarmem.*

Casablanca, 1994

NA RATUNEK

Podążali ku Tobie gromadą radosną
po rycerskie ostrogi, po męstwo dla serca.
Wyrośniętych z dzieciństwa barwnego kobierca,
Eucharystią jak zbroją, jak troską miłosną,

darzył Duch Twój i dusze ukwiecał, jak wiosną
stroi ziemię. W czeluściach znikł szatan bluźnierca,
a niebiańskich melodii dźwięk zamęt uśmiercał
raz na zawsze. Poczuli jak skrzydła im rosna.

Rozjechali się zbrojni po świecie szerokim.
Przeszły lata i skrzydła u ramion opadły.
Mężnym sercom już obce przewodzą proroki ...

Brud i ciemność na duszach rycerzy osiadły.
O Wszechmocny, nim Twoje ogłosisz wyroki,
wznies ich serca ku Światłu i ratuj upadłych.

Wrocław, 2007

Christos Mandzios
chr.mandzios@wp.pl

Ikona... z cyklu *Szkice Paschalne Niedomyślane*
collage, papier, technika własna, 50x70 cm, 2002

Beata Nieszporek

POKARM ZA ŻYCIE ŚWIATA

W strugach deszczu
witamy Cię Ojcie Świąty.
Twój biały płaszcz, jak parasol,
otacza nas Miłością Chrystusową.
„Ut unum sint”.
Jedno serce, jeden duch, jedna myśl
wokół Eucharystycznego ołtarza...
Jacy głodni jesteśmy...
Nie tylko chleba ziemskiego,
ale tego, co wieczność przynosi.
Cały świat przyszedł prosić:
o wiarę, nadzieję, miłość.
W pulsującym sercu Kościoła
czynisz ład wewnętrzny tam,
gdzie człowiek, przytłumiony ciężarem win,
o wolność woła.
Z miłosierdziem pochylonego nad nim czoła
podnosisz Chrystusowy kielich...
Ku wolności wyswobodził nas Boży syn.
Najwyższy dar ofiarując z siebie.
Jedna prawda jest ukryta w Nim
- obecna w Białym Chlebie.
Twoja postać tak skupiona
nad tą Bożą Tajemnicą...
Staje się dla nas
życiodajną krynica Chrystusowej Łaski.

* * *

Upłynęło wiele lat.
Czy człowiek ku człowiekowi zmierza?
Po śladach Twoich stóp i słów
idziemy, trzymając się krzyża.
Twoje imię Janie Pawle pozostało z nami,
choć mieszkanie Twoje już u Boga.
W pulsującym sercu Kościoła
Chrystus czeka i o miłosierdzie woła.
Trzeba iść, choćby z daleka,
bo to nasza wspólna droga...

Maciej Myrdzio
Andrzej Żarnowiecki
e-m_projekt1@o2.pl

Bez tytułu
grafika komputerowa, papier, 90x60 cm, 2007

Daria Naszczuk
da.nka@wp.pl

Bez tytułu
rzeźba, szkło, 30x7x10 cm, 2005

Grzegorz Nowak
grzegorz.nowak@dodr.pl

W drodze
technika własna, 100x70 cm, 2001

Wanda Sieradzka

POLSKI CHLEB

Szłam przez łan pszenicy.
Kłosy, kłaniając mi się nisko, mówiły:
Witaj, witaj!

To wy witajcie!
Będziecie przecież chlebem,
a cóż ja?
Tak niewiele po sobie
zostawiam na ziemi.

Bóg was złotem pomalował,
w słońcu wyglądacie przepięknie.

Zagon, pole, chłop, chałupa,
Krzyż, kapliczka, jabłoń, grusza...

*Niech będzie pochwalony
Na wieki wieków
Szczęść Boże!
Kiedy ranne wstają zorze,
Chwalcie łąki umajone,
Wszystkie nasze dzienne sprawy,
Bóg się rodzi,
Podnieś rączkę...
Boże coś Polskę*

Panie!
Nie pozwól byśmy pomarli
z dziedzictwem ojców i dziadów naszych
i poszli w niepamięć!

A jeśli inna będzie Twoja wola
Proszę, błagam
zamknij mi oczy na zawsze.
Niech nie widzą,
niech nie patrzają...

Jedną jedyną prośbę zanoszę,
Boże jeszcze ten raz uratuj Polskę!
I zapach chleba w nas uratuj,
i miłość do Najjaśniejszej,
miasta, wioski, pola, łąki, lasy.
Boże Miłosierny!
Boże Łaskawy!

Ja mogę przysiąc
że ten w rymstoku
co dawno już przegrał swoje życie
ostatkiem sił znak krzyża robi na piersiach,
Matkę Przenajświętszą wezwie na pomoc
i wyszepcze: Chryste przebac.

Wiara! To jest siła mojego narodu,
którą świat gardzi
i której się lęka.
Ojczy podnieś nas z kolan,
dodaj sił Hostio Przenajświętsza.
Jeszcze nie zginęła,
to jeszcze nie koniec.
Musimy!
Musimy być jak polski chleb
Na polskim stole!

Danuta Pałka-Szyska
mi.mat@wp.pl

Ku światłu
olej, płótno, 130x130 cm., 2003

Wanda Sieradzka

ADORACJA

Przychodzę do Ciebie Panie
by się pokłonić

posiedzieć w ciszy, w spokoju
dziękować, dziękować, dziękować...
i już o nic nie prosić.

Dasz mi przecież to co potrzeba,
jak dobry ojciec, wciśniesz na siłę

kwiaty, wiersze, kawałek nieba
jeszcze marzenia dorzucisz
i upartą nadzieję

oraz to moje od lat: „A, jakoś tam będzie”.
Co za szczęście,
„Jest Bóg! I czegoś ci więcej”*

**(Jan Kasprowicz)*

BOŻE CIAŁO

W ten wyjątkowy dzień czerwcowy
wszyscy pójdziemy, Panie, za Tobą.
Spojrzysz na miasto, domy, ulice,
z bliska zobaczysz to nasze życie.

A my radośni, pełni nadziei,
w marszu po Szczęście, Niebo, Zbawienie.
Ufni jak dzieci
i pełni wiary
tę najpiękniejszą pieśń zaśpiewamy:
„Zróbcie Mu miejsce, Pan idzie z nieba”.

Co to za szczęście niepojęte,
Pan mój tuż przy mnie
na wyciągnięcie ręki.
O trwaj cudowna chwilo, jedyna w roku.
Idziemy!
Idziemy, Panie, za Tobą

Wiesława Pawelska

Modlitwa
olej, płótno, 130x110 cm, 2007

Roman Pawelski

*Medalion księdza prąła Dominika Mazana
płaskorzeźba, projekt, 70 cm, 2002*

Olga Pleśniak

Tajemnice światła
akwarela, papier, 80x60 cm, 2002

Ewa Poradowska-Werszler

KONTEMPLACJE

„Czymże jest człowiek,
że tak o niego się troszczysz?”
Od dwóch tysięcy lat
z tajemnicą Eucharystii
żyje świat.
Darem światła i mocy,
wiernych obdarzyłeś,
cud miłości i Swej obfitości
ludzkości zostawiłeś.

Obecność Twą czuję
w codzienności
wgłębam się w Misterium
szukam, kontempluję.
Z Tobą w komunii
pragnę być,
z upadku pokornie
głowę podnoszę

by w Twej
wolności żyć.
Z radością się wspinam
do ramion Twych
po światło
na każdy dzień.
Wolę Twą z wiarą przyjmuję,
za dar Sakramentu
Nowego Przymierza
Tobie Jezu dziękuję.

Wrocław, 19.04.2007

Ewa Poradowska-Werszler

www.galeria.md4.pl

ewapw@op.pl

Tajemnice światła

technika własna, len 130x90 cm, 2006

Tomasz Rodziński

*Jan Paweł II - tablica pamiątkowa
na Akademii Rolniczej we Wrocławiu
biały marmur thassos 80x60 cm, 2005*

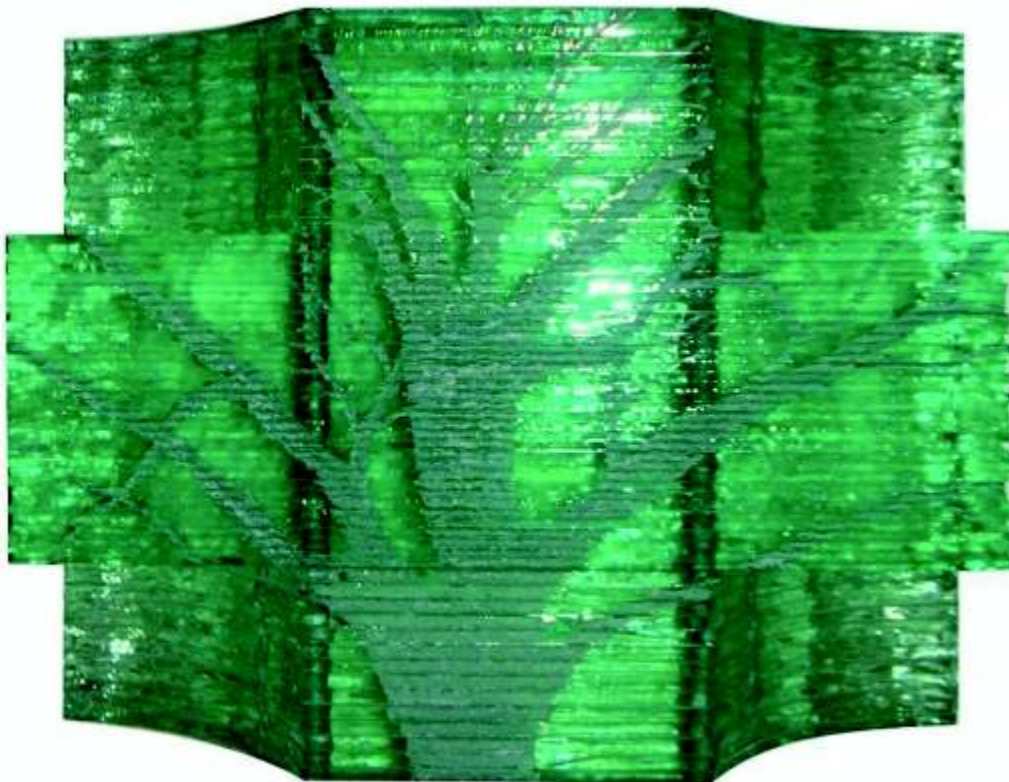
Mirosław Struzik

www.struzik.art.pl

ms@struzik.art.pl

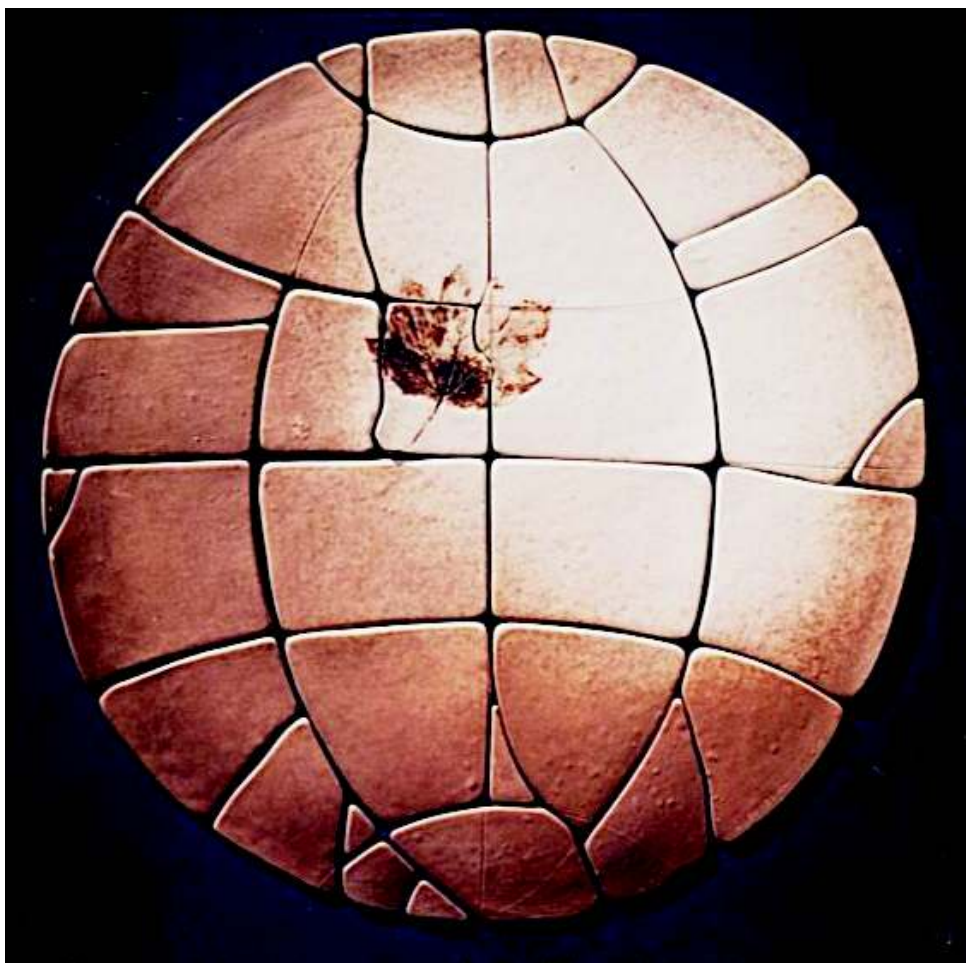
Pieta,

rzeźba, technika własna 30x25x25 cm, 2005

Bogusław Ukleja
uklejabo@wp.pl

Drzewo życia
szkło sodowe, 16x20x8,5 cm, 2007

Zdzisław Szyszka
mi.mat@wp.pl

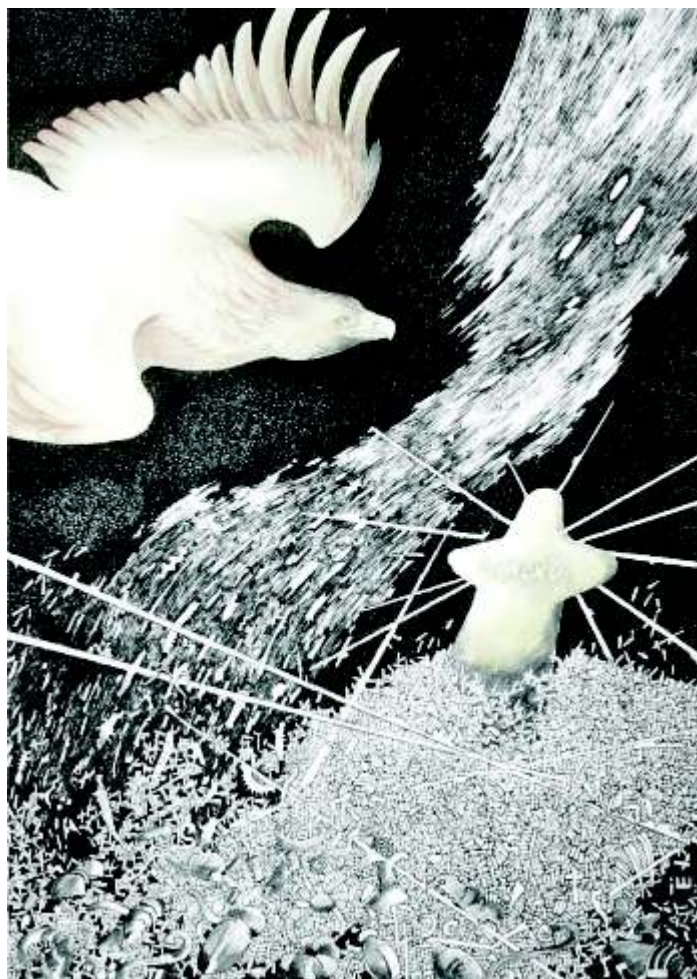
Zachować życie, z cyklu ZIEMIA
porcelana matowa, 88x80 cm, 2003

Ewa Walczak-Jackiewicz

Rodzina

ceramika, glina czerwona, 28x31 cm, 1997

Jerzy Werszler

www.galeria.md4.pl

ewapw@op.pl

Nie damy pogrześć

rysunek, tusz, papier, 35x26 cm, 2007

Rafał J. Werszler

1997

- refleksja pamiętnego roku

Rozważanie

Tuż pod niebem gwiazdami wyścielonym
Kamienny znak Bożej miłości
Siadam na szczycie nocną wędrówką zmęczony
Tu Mojżesz otrzymał dar dla ludzkości

Eucharystia

Wynurza się promień zza horyzontu góry
Niczym symbol okrągły w kapłana dłoni
Barwą poranka rozświetla skalne mury
I czuję jak znak ten życie chroni

Pokora

We Wrocławiu Papież Jan Paweł Wielki
Po nim przyszła powodzi fala
W pozostawionych słowach nadziei isierki
Do skruchy i rozwagi natura przywołała

Wolność

Wiara - pracą; modlitwa - słowem
Myśl nieskrępowana sił dodaje
Ponad górami ptak aniołem
Za widnokręgiem słońce znowu wstaje

Wrocław, 18.04.2007

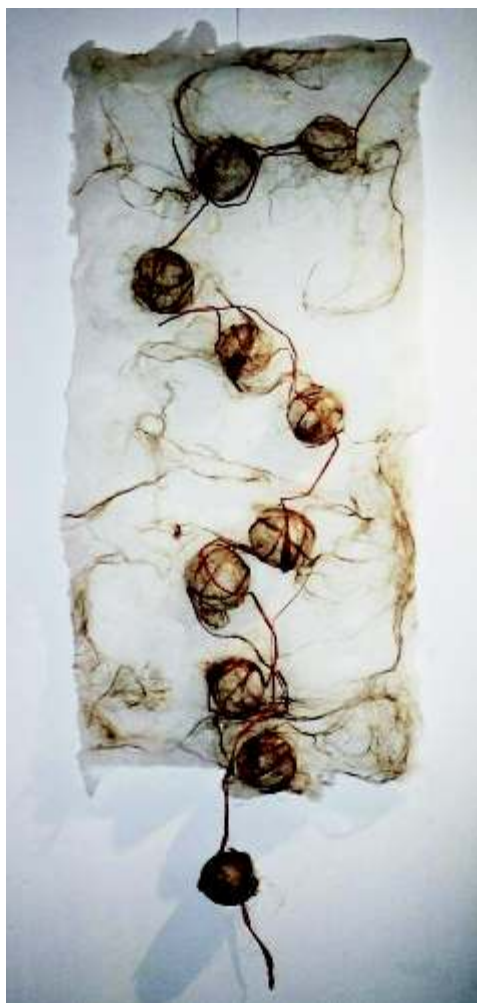
Rafał J. Werszler

www.rav.md4.pl

rav@id.pl

Madonna z dzieciątkiem

batik, jedwab, 70x50 cm, 2006

Honorata Werszler

www.rav.md4.pl

honorataw@op.pl

Różaniec

tkanina, technika własna, 75x37 cm, 2006

Teresa Włodarczyk

Pejzaż z Bałtowa
olej, płótno, 1997

Aleksander Marek Zyśko
dzysko@wp.pl

Wielokrzyż
stal, kamień, 100x50x50 cm, 2007

AUTORZY DZIEŁ	strona
Papież Jan Paweł II (1920-2005)	- 5
Maria Białowolska	- 11
ks. Wacław Buryła	- 10
Andrzej Bień	- 13
Teresa Buczyńska	- 15
Jaonna Domaszewska	- 17
ks. Mirosław Drzewiecki	- 4, 12, 14, 16, 18, 20
Adam Dudek	- 19
Krystyna Dyrda Kortyka	- 21
Joanna Głowacz	- 22
Stanisław Gnacek	- 23
Janusz Halicki	- 24
Amadeusz Jackiewicz	- 25
Paweł Jaszczuk	- 27
Piotr Klimczak	- 26
Andrzej Koasowski	- 29
Kazimierz Kociolek	- 28, 30, 32, 34
Zuzanna Kociolek	- 31
Jadwiga Krawczyk-Halicka	- 33
Christos Mandzios	- 35
Maciej Myrdzio	- 37
Daria Naszczuk	- 38
Beata Nieszporek	- 36
Grzegorz Nowak	- 39
Danuta Pałka-Szyska	- 5, 41
Wiesława Pawelska	- 43
Roman Pawelski	- 44
Olga Pleśniak	- 45
Ewa Poradowska-Werszler	- 46, 47
Alfreda Poznańska (1939-2001)	- 7
Tomasz Rodziński	- 48
Wanda Sieradzka	- 40, 42
Mirosław Struzik	- 49
Stanisław Szyba (1935-2006)	- 9
Zdzisław Szyska	- 51
Bogusław Ukleja	- 50
Ewa Walczak-Jackiewicz	- 52
Jerzy Werszler	- 53
Honorata Werszler	- 56
Rafał J. Werszler	- 54, 55
Teresa Włodarczyk	- 57
Aleksander Marek Zyśko	- 58
Andrzej Żarnowiecki	- 37

• STOWARZYSZENIE CULTURA CHRISTIANA • DUSZPASTERSTWO ŚRODOWISK TWÓRCZYCH •

Wystawa EUCHARYSTIA I WOLNOŚĆ w dziełach sztuki i w poezji
z okazji dziesięciolecia XLVI Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego we Wrocławiu

Wernisaż	20 maja 2007 - Muzeum Archidiecezjalne we Wrocławiu, pl. Katedralny 16
Czas trwania wystawy	maj - lipiec 2007
Kuratorzy wystawy	Danuta Pałka-Szyszką Zuzanna Kociołek
Zespół organizacyjny	Andrzej Bień Daria Naszczuk Roman Pawelski Zdzisław Szyszką
Opiekun duchowy	ks. dr Zdzisław Madej
Fotografie prac	autorskie
Opracowanie katalogu	Danuta Pałka-Szyszką Rafał Werszler Kazimierz Kociołek
Projekt okładki opracowanie graficzne i przygotowanie do druku	Rafał Werszler www.rav.md4.pl
Druk i oprawa	Wydawnictwo Literacko-Edukacyjne ARTIS www.wydawnictwo-artis.pl Drukarnia Dolnośląska DDS, Wrocław, ul. Traugutta 80
Zrealizowano przy wspieraniu finansowym	 Urząd Miejski Wrocławia

Autorka portretu Ojca Świętego Jana Pawła II (str. 2) Danuta Pałka-Szyszką
znajdującego się w kościele św. Marcina
na Ostrowiu Tumskim we Wrocławiu

ISBN 978-83-60704-13-4

www.duszpasterstwo.md4.pl

URZĄD MIEJSKI WROCŁAWIA

ISBN 978-83-60704-13-4

www.duszpasterstwo.md4.pl